

Một trong những tông đồ gần đây ngẫm lại ta dùng rất nhiều để tri ân hay ca tụng là hai chữ “vinh danh”: vinh danh thi sĩ nầy, vinh danh nhà văn nầy, vinh danh các bà mẹ, vinh danh các anh hùng liệt sĩ, v.v... Hai chữ “vinh danh” thật hay và thật đúng, tuy nhiên, khi nhìn lại cuộc đời của chính mình, nhìn vào thế giới chung quanh và nhìn vào Lời Chúa, tôi thấy rằng hai chữ “vinh danh” chỉ nên dùng hay chỉ đáng dùng cho một người, nói đúng hơn cho một Đấng mà thôi, đó là Đấng Thiên Chúa Chí Cao, chứ tất cả trên đời, Đấng Tạo Hóa, Đấng Chúa Trỗi hay Thiên Chúa. Khi Chúa Con Thiên Chúa Giáng sinh, tức là khi Đấng Chúa Trỗi mang thân xác con người để vào đời, thiên thần đã hát những lời mà ta vẫn nghe vào dịp Giáng Sinh: “Vinh danh Thiên Chúa trên trời!” Chỉ một mình Thiên Chúa mới đáng nhận hai chữ “vinh danh” mà thôi!

Khi dạy các môn đệ cầu nguyện, trước hết Chúa Giê-xu cho thấy cầu nguyện không phải là tụng niệm hay cầu kinh những cầu nguyện là thưa chuyện với Ngai Cha Thiên Liêng trên trời. Chúa phán: “Các người hãy cầu nguyện vậy: Lạy Cha chúng con ở trên trời!” *Kinh Lạy Cha* là một bài cầu nguyện mà chúng ta theo đó thưa chuyện với Chúa. Sau khi cho thấy cầu nguyện là tâm tình với một người cha, Chúa Giê-xu cho thấy đi sâu vào tiên con người cần làm khi đến với Chúa là phải tôn thờ Ngài.

Bạn nghĩ đến điếu gì khi nghe hai chữ cầu nguyện? Nói đến cầu nguyện là chúng ta nghĩ đến việc XIN một điếu gì. Nhưng theo lại dạy của Chúa Giê-xu, cầu nguyện trước hết là một tâm giao để mà tạ ơn thì với một người cha vì Chúa ban cho chúng ta cầu nguyện, “Lạy Cha chúng con ở trên trời!” Sau khi móc nối đến đây hay thì tiếp theo một tông đồ giao tiếp chúng ta với Thiên Chúa rồi, Chúa Giê-xu ban cho chúng ta cầu nguyện ba điếu sau: “Danh Cha đấng Thánh, Nước Cha đấng đời, Ý Cha đấng nên được như trên.” Ba lời cầu nguyện này là ba lời tâm niệm hay ba lời suy tôn dành cho Chúa của chúng ta. Nhưng vậy chúng ta thấy rằng cầu nguyện không phải là xin xỏ hay tụng niệm những cầu nguyện là tâm giao với người Cha thiêng liêng và cầu nguyện là suy tôn hay tôn thờ Đấng Chí Cao.

Cầu nguyện là tâm giao, cầu nguyện là tôn thờ, đây là hai ý niệm rất quan trọng. Cầu nguyện là tâm giao vì chúng ta thưa chuyện với người Cha của chúng ta ở trên trời. Tuy nhiên cầu nguyện cũng là tôn thờ vì Người Cha đó là ai? Người Cha đó chính là Đấng Tạo Hóa Chí Cao. Đây là một quân bình cần thiết mà chúng ta phải luôn luôn ghi nhớ. Chúa là Đấng yêu thương, nhân từ, bác ái, nhưng Chúa cũng là Đấng Chúa Trỗi vĩ đại, quyền uy, công bình, thánh khiết. Quên đi một trong hai điếu, hay chỉ nhớ một trong hai điếu sẽ làm cho đời sống thiêng liêng quân bình và khi đó chúng ta có cái nhìn lệch lạc về Chúa.

Chính vì vậy mà sau khi báo chúng ta cứu nguy, “Luy Cha chúng con ở trên trời,” Chúa báo chúng ta hãy cứu nguy, “Danh Cha đấng Thánh, Nầy Cha đấng đấng, Ý Cha đấng nên đấng trời.” Đây là những lời suy tôn, ca ngợi và cũng là những lời tâm niệm cho chính mình vì Chúa là Đấng quyền uy cao cả, chúng ta dâng tâm sự với Chúa, những chúng ta cũng dâng dâng tôn thờ và thờ phụng Chúa, hai điều này phải đi song song với nhau.

Tôn thờ và thờ phụng như thế nào? Chúa nói dâng ba phụng vụ đi, đó là Danh Chúa, Nầy Chúa và Ý Chúa. “Danh Cha đấng Thánh, Nầy Cha đấng đấng, Ý Cha đấng nên.” Danh Chúa nói dâng bản chất của Chúa. Bản chất của Chúa là thánh khiết, công bình như vậy đấng, như mặt trời. Mỗi khi có hiện tượng như thế dù chỉ một phần mặt trời bị mặt trăng che khuất, người ta cần dâng chúng ta không đấng nhìn thẳng vào mặt trời vì mặt có thể bị hỏng hoàn toàn nếu nhìn thẳng vào mặt trời như vậy. Mặt trời bị che khuất mà ta không thể nhìn thẳng vào nói gì dâng mặt trời lúc chiếu rọi hoàn toàn. Những mặt trời là gì? Mặt trời chỉ là mặt trời và như bé của Đấng Chúa Trời! Có mặt người kia không tin có Đấng Chúa Trời, người đó báo bản mình hãy chỉ Đấng Chúa Trời cho anh ta thấy thì anh mới tin. Người báo báo: “Anh cứ ra ngoài trời nhìn thẳng vào mặt trời là anh thấy Đấng Chúa Trời ngay!” Anh ta nói: “Sao anh xúi dối tôi vậy, mù mặt làm sao?” Người báo trả lời: “Mặt trời chỉ là mặt trời và mặt của Đấng Chúa Trời mà anh còn không thể nhìn, làm sao anh nhìn thấy Đấng Chúa Trời đấng?”

Chúng ta phải suy nghĩ dâng Đấng Chúa Trời là Đấng cao cả, vĩ đại, quyền uy, thánh khiết như vậy thì mới hiểu đấng tại sao Chúa dạy chúng ta cứu nguy: “Danh Cha đấng Thánh.” “Danh Cha” là nói dâng bản tính của Ngài, bản tính công chính, thánh khiết, không thể dung dục những gì bất khiết tại nơi. Không cần phải nói dâng mặt trời, chỉ nhìn vào người là trong báo. Người là xanh hiện hòa giúp chúng ta nhận nhận, sự sống chúng ta, những chúng ta không thể chỉ với là, đưa tay vào là, chính người là đó sẽ làm cho ta báo phụng. Bản tính thánh khiết của Đấng Chúa Trời cũng giống như vậy. Thánh Kinh dạy: “Đấng Chúa Trời chúng ta là đám là hay thiêu đốt!”

Khi cứu nguy, “Danh Cha đấng thánh” là chúng ta ý thức bản tính thánh khiết của Chúa và sống theo ý thức đó. Nếu chúng ta muốn Danh Chúa đấng thánh thì đời sống của chúng ta phải thánh. Thánh không có nghĩa là tu trì, xuất thế, những thánh là nhập thế, là sống giữa dòng đời tại nơi mà không để cho tại nơi đó làm cho mình báo ô nhiễm. Làm sao sống như vậy đấng? Ai trong chúng ta cũng biết hình như của hoa sen giữa bùn lầy: “Nhụy vàng, bông trắng, lá xanh, gốc bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn!” Đó là hình như của mặt người con của Chúa giữa trần

gian thì lại. Nếu chúng ta gọi Chúa là Cha của chúng ta thì chúng ta cũng phải gọi ng nh Cha của mình. Cha của chúng ta là Đấng thánh khiết, chúng ta cũng phải sống đời thánh khiết. Chúa Giê-xu phán: “Ta là ánh sáng của trần gian” và rồi Chúa cũng gọi nh ng ng theo Chúa: “Các ngươi là ánh sáng của trần gian.” Là con của Chúa chúng ta phải chiếu rọi ánh sáng vào nơi tối tăm. Xã hội này càng có nhiều người sống nh vậy sẽ càng đỡ đi tăm tối. Với nh ng b o đời, cộng p bóc lột chóc x y ra chung quanh mình ngày, chúng ta thấy thấy đau lòng. Chúng ta làm gì giữa tình thế này? Chúng ta phải thấy sự cứu nguy, “Danh Cha đời c Thánh” và sống theo lời cứu nguy đó.

Nh đã nói trong chương trình lần trước, cứu nguy không phải là hèn yếu, yếu m , nh ng cứu nguy là thế t và tích cực vì chúng ta cứu nguy và sống với lời cứu nguy của mình. Chúng ta cứu nguy cho Danh của Chúa tức là bản tính của Chúa đời c tôn thánh thì chúng ta phải sống thế nào để Danh của Chúa thấy đời c tôn thánh. Chúa Giê-xu chương nh ng gọi chúng ta là ánh sáng của trần gian Chúa cũng gọi chúng ta là muối của đời. Muối có công dụng gia tăng hương vị cho thức ăn và giữ cho thức ăn khỏi hư hỏng. Là con của Chúa, chúng ta chương nh ng chiếu rọi ánh sáng của Chúa vào trần gian tăm tối, chúng ta cũng phải tỏ m t nh hương t , m t nh hương tích cực cho xã hội chúng ta đang sống. Cũng giữa nh muối, chúng ta phải sống thế nào để đời sống thêm hương vị và là tác nhân để cho đời bớt đi bằng ho i.

Ng i đời coi m t sự đời nh bình thường, chúng ta phải sống khác, đó là thánh, đó là làm cho danh Chúa đời c thánh. Trong giới răn thứ ba, Chúa dạy, “Ng i không đời c luy Danh Chúa làm chủ!” Ng c luy và vi c làm vinh danh Chúa là luy danh Chúa làm chủ, hay coi thường danh Chúa. Chúng ta coi thường danh Chúa khi chúng ta xem mình là ng i của Chúa mà đời sống đi ng c luy đời c của Chúa, không phải ánh chút gì là ng i của Chúa. Chúng ta coi thường Danh Chúa khi chúng ta chỉ có l p và đời c bên ngoài trong khi con ng i thấy c của chúng ta thì khác. Cứu nguy: “Danh Cha đời c thánh,” vì vậy là m t luy tâm niệm hằng ngày chương nh ng đời vinh danh Chúa nh ng cũng r p tâm sống thế nào để ng i khác thấy Chúa qua cuộc sống của chúng ta.

Đã m t luy tôi nói với quý vị câu này nh ng hôm nay tôi muốn nh c luy, đó là câu: “Thường Đ duy nh t mà ng i khác thấy là chính bản.” Vâng, đúng nh vậy, ng i khác có thể không nhìn thấy vào m t trái đất thấy Chúa đời c nh ng h có thể nhìn vào đời sống của B n và tôi xem thấy chúng ta có phải ánh Đ ng mà chúng ta tôn thờ, Đ ng mà chúng ta gọi là b ng Cha hay không. Hãy cứu nguy Danh Cha đời c Thánh và sống đúng theo lời cứu nguy đó!

M c s Nguy n Th

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành